

формування позитивної Я-концепції, впевненості в собі, соціальної сміливості, глибокого розуміння та пізнання себе та інших.

Література

1. Лепіхова Л. Соціально-психологічна компетентність у педагогічній взаємодії / Л. Лепіхова // Вища освіта України. – 2004. – №3. – С. 87-102
2. Скірко Р.Л. Організаційно-педагогічні умови формування соціальної компетентності майбутніх практичних психологів / Р.Л. Скірко // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах: зб. наук. пр. – Запоріжжя, 2010. – Вип. 10 (63). – С. 204–209.

КОНФЛІКОГЕННИЙ ПОТЕНЦІАЛ БЛИЗЬКОГО СХОДУ: НАСЛІДКИ ДЛЯ ОСВИТИ СЬОГОДНІ

Хім Марія

Національний університет «Львівська політехніка»
82000, вул. Гоголя, 18, м. Старий Самбір, Україна;
Електронна адреса: missm28@yandex.ru

У даній статті досліджено вплив збройних конфліктів на сферу освіти регіону. Охарактеризовано наслідки, котрі тягнуть за собою численні внутрішньо- та міждержавні сутички для арабської молоді.

Основні принципи та ідеї освіти близькосхідних країн в минулому були взірцем для багатьох Європейських країн. Однак, високий конфліктогенний потенціал Близькосхідного регіону має негативний вплив на освіту регіону.

Культурне життя марніє, так як у більшості людей немає ні ресурсів, ні душевних сил для чого-небудь, крім повсякденних потреб. Більшість науковців називають культурні і освітні проблеми в країнах Близького Сходу словом «дефіцит», під яким розуміється не тільки брак демократичної та економічної свободи, а й брак свободи для людського розвитку, так як громадяни постійно знаходяться під тиском влади (в більшості авторитарної) або незаконних угруповань (на неконтрольованих владою територіях),

Частка неписемних в арабському світі все ще складає близько 30%, а серед жінок досягає 40%. На мусульман припадає лише 1% учених світу, а капіталовкладення в наукові дослідження становлять 1/7 від світового рівня. В одному Ізраїлі налічується більше науковців, ніж в усьому ісламському світі. В усіх арабських країнах за рік перекладається іноземних книг менше, ніж у Греції [1]. Для більшості молоді на Близькому Сході мрією є потрапити до Європейського союзу. До того ж, в регіоні панує велике безробіття (зараз більше, ніж 40%), тому молодим людям важко влаштуватись на роботу [2]. Слід також зазначити, що сьогоднішні події в країнах регіону призвели до більшого об'єднання арабів, як і на батьківщині, так і за кордоном. Арабським ЗМІ надають перевагу навіть ті, хто емігрували в Америку чи країни Європи. Нове інформаційне суспільство і сучасні досягнення сприймаються громадянами Близького Сходу як «витіснення» їхньої культури та як вторгнення західних цінностей та традицій в їхню освітню і культурну скарбницю.

Вища освіта на Близькому Сході – це, перш за все, товар [3]. В найбільш кризових місцевостях регіону студенти отримують найвищі кваліфікації, не маючи у власності жодної книги, котрі, як і інші товари, що не вважаються гуманітарними, в такі міста не ввозяться, в бібліотеках і книгарнях їх теж уже не залишилося, тому викладачі посилають студентів робити копії або шукати тексти в Інтернеті.

В більшості арабських країн, як відомо, освіта є невіддільною від віри і політики. В студентах та учнях виховують тих, хто буде «корисним» для держави і буде підтримувати чинні порядки та закони.

Сьогодні вагомим зрушень в освітній сфері регіону не прогнозується, так як науці вже десятиліттями не приділяється достатньо уваги. Глобалізаційні процеси та розвиток інформаційних технологій сприятимуть збільшенню швидкості поширення інформації, що може сприяти більш стрімкому поширенню екстремістських ідей.

Оптимальним вирішенням освітніх проблем, на мою думку, може стати поєднання ісламських та західних освітніх традицій. Сприяти такій взаємній інтеграції може додаткове фінансування з боку «великих держав» та міжнародних організацій, а також обмін кваліфікованими спеціалістами, котрі могли б передати практичний досвід тим близькосхідним країнам, котрі й досі цього потребують, адже збройні конфлікти не повинні перешкоджати освітнім реформам, бо саме вони можуть допомогти правильно усувати ці конфлікти в майбутньому.

Література

1. Нагайчук В. "Глобальні виклики та регіональні процеси на Близькому і Середньому Сході" (с. 318-355) в колективній монографії "Глобалізація і сучасний міжнародний процес / за заг. ред. проф. Б. Гуменюка і проф. С. Шергіна. - К.: Університет "Україна", 2009. - 508 с.
2. Фахмі П. Мій шлях в Європу//П. Фахмі, 2013 [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://liva.com.ua/my-way-to-europe.html>
3. Шевченко О. Блиск і вбогість освіти //О. Шевченко, 2013 [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://commons.com.ua/blisk-i-vbogist-indijskoyi-osviti/>

ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ У НАВЧАННІ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН

Хмельникова Людмила Іванівна, Клебанський Євгеній Олегович
Державний заклад «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»
49000, Дніпропетровськ, вул. Дзержинського, 9; lavakamok@gmail.com

Дидактичною основою міжпредметних зв'язків дисциплін природничого циклу є навчальна діяльність, яка забезпечує методологічні функції міжпредметних зв'язків, використовуючи їх у якості методу системного засвоєння знань, удосконалення процесу навчання в предметній системі, його організації в єдине ціле.

Аналіз педагогічної практики та результатів наукових досліджень [1] дозволяють зробити висновки, що міжпредметні зв'язки – це ефективний спосіб формування світогляду студентів про цілісну науково – філософську картину світу і озброєння їх методологією його системи пізнання.

Метою досліджень є розкриття основних шляхів удосконалення процесу навчання за допомогою міжпредметних зв'язків дисциплін природничого циклу, які викладаються для студентів - провізорів.

Програми з природничих дисциплін вимагають від викладачів вирішення спільних навчально - виховних завдань: формування світогляду студентів, виховання студентів у процесі засвоєння основ наук про природу та ін. Дані завдання можуть бути вирішені лише за допомогою міжпредметних зв'язків, оскільки їх рішення спирається на спільність предметів природничого циклу, зв'язаних загальними знаннями про природу, загальною методологією і методами пізнання. Предмети природничого циклу включають загальні методологічні, фундаментальні наукові ідеї, закони і принципи.